

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 12.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 11-dikén, 1831.

B é t s.

Febr. 9-dikén érkezett Bétsbe Rómából Ns. Stahl Úr Követségi Tiszt, mint Kurír, azzal a' tudósítással, hogy Febr. 2-dikára O Eminentziája Kardinális Cappellári Mórus, (ki Bellunóban 1765-ben Sept. 18 dikán született) 32 vokssal Pápanak választott és XVI-dik Gergely nevet vett fel.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Jan. 29-dikén költ Fels. végzésében Fő Tiszt. Adamkovics Mihály Apát Urat és az Esztergomi Ns. Fő Káptalan Kánonokját a' Posonyi Kerületben Oskolák Fő Directorává kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Febr. 2-dikán költ Kabineti írása által Msgs. Hadali Hadaly Károly Kir. Tanácsos Urat és a' Pesti Kir. Univerzitasban Mathésist tanító Professort, nyugodalomra botsátni, és Ausztr. Tsász. Leopold Rendje vilézkerezstjével kegyelmesen megajándékozni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Makay Thaddéus Urat Rimár-Szombathi Plebanust a' Rosnyói Ns. Káptalanban megüresült Kánonokságra kegyelmesen kinevezni.

Az Ausztriai Ts. K. Kormányszéknek Febr. 1-ső napján kiadott Kerülő írása azt a' Fels. parantsolatot hirdeti, hogy lovakat nemcsak Lengyel Ország-

ba, hanem Krakkó Szabad városba sem szabad ezentúl eladás végett kivinni.

Frantzia Ország.

A' Követek Házában Jan. 27-kén a' tobulás olly nagy volt, hogy egy órával az Ülésnek megnyittatása előtt az egész Szála dugva tele volna. Fél kettőre az Ülés megnyittatott. A' tanátskozás sora a' Kösségek igazgatását érdeklő törvényen vala; de Mauguin Úr felállván, minapi jelentése szerint, némelly világosításokat kívánt a' Ministerektől a' Külföldi hogyan állások felől. „Fontos történetek esnek környülöttünk — monda Mauguin Úr — egy nemzet, kinek egyéb vélke nints, hanem hogy példánkat követte, egy nemzet, kinek pártfogója Frantzia Ország, játéka 's laptája leve az embert az Ökör-szem *) politikájára emlékeztető Diplomatiának. Belgium darab ideig a' Nem-avatkozás principiumának oltalma alatt állott. Midőn mi tudakoznánk a' Ministeriumtól, mit értsen ez alatt a' Principium alatt? felelt: „azt hogy az idegen Országok dolgaiba Frantzia Ország nem avatkozik, sem meg nem engedi, hogy más Hatal-

*) Ökör szem = Oeil de Boeuf, neve egy Szálának a' Versaliai hajdani Királyi Kasztélyban, a' Bourbonok idejéből.

masságok bele elegyedjenek.“ És még is darab idő óta látjuk, hogy ennek a Principiumnak egyéb következése nintsen, hanem hogy a' Belgák fegyveres beleavatkozással fenyegettetnek. Királyt akarnak választani; és a' Principium úgy eltsavartatik, hogy szabadságokban áll a kárkit választani, kivévén azokat, kiket éppen választani akarnak. — En e' tárgyról többet szólni nem akarok, csak azt mondom, hogy mind ezeket sajnálva láttam. Tzélom a' volt, hogy ez Ülésben a' Külső Ministertől magyarázatot kérjek a' Belgiumi dolgok felől; de tegnap óta új történet járult a' többihez, új Documentum jött e' nagy perben a' többihez. Látánk hogy Belgium mindenek felett kívánta az egyesülést (Frantzia Országgal): látánk, hogy a' Ministerium magát kinyilatkoztatta ez egyesülésnek örök ellenére. Azt kérdem én itt a' Ministeriumtól, mimódon adhatott egy ilyen nyilatkoztatást? mimódon hihette, hogy jussa volna, önn oktából, az Ország házainak tanátskérdése nélkül, birtokunknak megnagyobbodását megvetni, elütni? Kívánom, hogy erről adjon nekünk világosítást; adjon továbbá azokról az elrejtett eseményekről is, mellyeket Frantzia Ország és a' külföldi Hatalmasságok Belgiumnak jövődöbeli sorsára nézve elméjükben forgatnak. — Végezetre még egy dolgot említek. Orosz Ország és Lengyel Ország halálos viaskodáshoz készülnek. A' Lengyelek Manifestuma, Orosz Ország Nyilatkoztatása, minden — arra mutat, hogy a' pert fegyverre fogja eldönteni. Kívánom a' Ministeriumtól megtudni, mit gondol a' Lengyel Országi dolgokról, akarja e' a' Lengyeleket segíteni, vagy magokra fogja őket hagyni? biztathatja e' Frantzia Ország valami reménységgel magát, a' felől a' Nemzet felől, melly előtte mindenkor

kedves és drága volt?“ — Ekkor Külső Minister General Sebastiani felállván, így szólt: „Uraim! Nyilvánosság a' lelke a' képviselői Igazgatásnak. Kiterjed annak köre az időnek mind két nagy osztályjára, a' multra's a' jövőre. Egy szabad Nemzetnek jussa vagy tudni mit míveltek és mit fognak mívelni azok, kikre nagy Interestzéinek vezérlése bízva van. A' belső igazgatásra nézve ez a' Principium közönséges és okvetetlen, mivel itt a' Nemzet csak egy maga áll, és mivel Képviselői által az Országházaiban törvényesen kifejezett akaraja semmi más határt nem esmér, mint önn igasságát és önn Interestzéit. Másképpen vagy a' dolgok a' külsőkre nézve; itt a' Nyilvánosságnak principiuma néminémű múltalagos megszorítást szenvedhet. Világosabban ki fejtem magamat. A' mi a' multat illeti, az a' Nyilvánosságé. Ha megvan határozva a' háború, kötve a' békeség, szerezzve a' kereskedési alkukötés: nyíltan és szabadon előadattathatnak minden környülállások, a' mik azokat indították, okozták. Így is kell annak lenni: mert különben az Országházai, — kiknek a' Charta just ad a' Ministereket vád alá venni, és megítélni — mimódon gyakorolhatná e' félelmes hatalmat, ha a' multak tellyes szemek előtt nem feküdnének? — Nagyobb kéméllést kíván a' jövő. Annak oka egyszerű, t. i. a' külső Politikában nem egy maga áll a' Nemzet; akarhatja, bár ha igasságos is, a' szomszéd Népeknek jól vagy rosszúl értett Interestzéikben akadályra találhat; és ha az ember örökös háborút nem akar folytatni, és ha az erő és ököl jussán kívül másokat is akar esmérni: az ilyen akadályokkal okosan és böltsen kell szembeszállani. De többet mondom, ha szinte bizonyos is benne az Igazgatószék, hogy hékés

ip rkodásai utoljára is hasztalanok lesznek, még akkor sem szabad nekik azokkal felhagyni, legalább azért sem, hogy a' népeknek közönséges jó indulatját ügyének megnyerje. Annak megbizonyítása, hogy az emberé az igazság, háború esetében is, nem megvetendő Segítő társ. (Tetszés) — Uraim! ezek a' Principiumok a' tiéitek; éppen ezek azok mellyeket ama nemes Oppositio vall, mellynek 15 esztendőig nekem is dicsőségem volt tagja lenni; én azokat mint Követ oltalmaztam, mint Minister újra vallom, és most pársul veszem azok ellen, kik az Igazgatóséket megtámadják. — Első, a' mit nekünk szemrehányásul téznek az, hogy a' Juliusi dicsőéges Revolutio napjai után fel nem forgattuk az 1814 iki Tractatusokat, — azokat a' gyászos emlékezetű Tractatusokat, mellyek Frantzia Ország Interesszéinek olyan ártalmasok valának, hogy egy nagy ember később volt a' Thronusról leszállani, mint sem azokat elfogadni. Igen de Uraim! mit tselekedett ugyan az a' Napoleon ki 1814 ben később volt Tsászári páltzáját eltörni, mint Frantzia Országnak eldaraboltatását alá írni — mit tselekedett 1815-ben, midőn mint békes hódító a' Tuileriák palotájába vissza tért? Megkínálta Európát az 1814-diki Tractatusoknak megerősítésével, mert ez a' nagy ember Frantzia Országnak boldogságát saját dicsőségénél nagyobbának nézte, planumait erejével combinálni tudta, és mindenek felett, mert az ő nagy lelkének nem kellett az a' külső fényű Patriótismus, melly az Országnak legdrágább interesszéit feláldozza a' kártékony egynapelő popularitásnak. És a' mit Napoleon 1815-ben tselekedett, vétkül akarják e' az Urak Lajos Filep Ministeriumának tulajdonítani 1850-ban? Az 1814 iki Tractatusokat felforgatni, annyit tennie mint egész

Európa ellen hadat indítani. 'S ez az a' mit nekünk tanátsoltak, és még most is tanátsólnak, 's vétkül tulajdonítják, hogy nem tselekedtük. Ezt a' szemrehányást dicsőségünknek tartjuk. Nem, soha sem járultak illy kárhuzatos tanátsok Lajos Filep thronusához, ki azokat az ő nagy böltsességében külömben is vissza vette volna. — Szépen lehet itt alkalmaztatni azt az oda feljebb említett vigyázó tartózkodást, mellyet az Ország Interesszéje parantsói, ha a' külső politikáról vagyon szó. En azt ma bátran mondhatom, a' mi ez előtt néhány hónapokkal hűn lett volna: „Felforgatni az 1814-iki Tractatusokat a' Juliusi Revolutio után, bár ha háború következék is belőle!“ De felforgathattuk volna e', ha akartuk volna is? Hát elfelejtették az Urak minő gyenge lábon állott a' frantzia tábor az alatt az Antinationalis Uralkodó Ház alatt, ki most harmad ízben lakolja szavaszegését a' számkivetésnek földjében? elfelejtették e' hogy 56,000 vitézzeinek az Afrikai partokhoz küldetettek, hogy egy másik Osztályt Moreában tartottunk Görög Ország függetlenségének megerősítésére, hogy ama nagy számú Királyi gárdát el kellett oszlatnunk és a' Nemzeti zászlók alá újontan organizálnunk, hogy a' 12,000 Svajtzer gardistákat haza küldöttük, hogy majd minden regementjeinkben rendtelenség vette magát a' fenytéknek kötelei feloldattak, és tisztjeik ellen a' köz emberek felzúdultak, egyszóval, hogy — már ma szabadon kimondhatom, mert elmúlt dolog — Frantzia Ország tovább egy hónapnál tábor nélkül volt? Örökös dicséretére szolgál Marsal Gerardnak (a' volt hadi Ministernek) hogy ezen zürzavaros rendtelenségnek közepette böltsessége és állhatatossága által rendet teremtett, és dicső Követőjének (Marsal Soultnak) hogy a' kezdetet végrehaj-

totta. Frantzia Ország most katonai erejének számára és jó fenyítékére nézve, éppen olyan rettenetes, mint volt ditsőségének napjaiban, és ha szükség lenne új borostyánokat vívni, Királyunknak egy szavára készek seregeink. — A' mi Revolutionk, bár melly rövid és hékésztlű volt légyen is, még is megrendítette egész Európát. Illyen magas széket ül Frantzia Ország a' Politikai világban; illy erős és hatalmas az ő példája! Belgium öszvetörte a' jármot, mellyet a' Bétsi Congressus nyakára tett. Még Lengyel Ország is, az eldarabolt, a' négy milliom lakosra leolvasztott Lengyel Ország is felkölt, hogy újra szabad Nemzet légyen. — A' Lengyel Nemzetnek jussa vagyon Frantzia Orzágnak jó indulatjához és barátságához. Mindenek között egyedül ő volt az, ki a' Historiában emlékezetes kivétel által hű maradt hozzánk szerentsétlenségünk napjaiban. Ennek a' vitéz és nagy lelkű Nemzetnek megsemmisítése, Országjoknak széljeldarabolása egészen Európát érő tsapás volt; de ennek a' nagy politikai bűnnök elkövetése régibb Datumú a' mi napjainknál; annak szerzői a' Monarchák és Ministerek mindnyájan eltűntek a' Világ piatzáról. Lengyel Orzágnak jajjai 's fájdalmai a' mi szívünk belső rejtekében visszshangot találnak; de mit tsináljunk érte? (Nagy figyelem a' Házban) Négyszáz Orajárás választ bennünket a' szerentsétlen Nemzettől. Sőt ha Frantzia Orzágnak megengedné is Intereszvéje, hogy a' Nemavatkozás principiumát megsértvén, magát a' háború viszontagságira kitegye: mimódon jusunk el Lengyel Országba? Békés úton, Burkus Ország meg nem engedi; fegyveres kézzel egész Ejszak-Európát meg kellene hódoltatni próbálnunk. A' Napoleon táborozási ezek, a' miket itt nekünk tanátsolnak. Mondjuk ki azért fáj-

dalommal, hogy mi Lengyel Ország mellett fegyveresen semmitsem tehetünk. A' Szent Szövetségnek alapja a' Belevatkozás principiuma volt, melly minden kissebb rangú Statusoknak függetlenségét öszvetöri. Az ellenkező Principium, mellyet mi Európának feltevünk, és a' mellynek mi tekintetet fogunk tudni szerezni, bizonyos záloga mindenek függetlenségének ésszabadságának *) De ha mi ennek a' tellyes részvételünket bíró ügynek kedvéért, magunk adunk legelsőben példát e' principiumnak megszegésére, akkor Politikánk hazug és álnok lesz, elveszti vele minden tekintetét Európa előtt. — A' mi Belgiumot nézi, itt a' dolog nem fekszik kívül hatalmunknak. Midőn meglött a' nagy hasadás, melly Belgiumot Hollandiától örökösen elválasztja, mi sietünk a' Nemavatkozásnak Principiumát kiküáltani, azzal a' nyilatkozatással, hogy ha a' Belga földre egy idegen katona lábát betesz, Frantzia Ország abban a' pillantásban felkel oltalmára. Belgiumot az idegen megtámadástól megójtuk, most önn magától kell megóvnunk. Hallák Uraim, hogy e' szöllőszékből derék férjfiak sürgetik Belgiumnak egyesítését Frantzia Orzággal. „Belgium ide ajánlotta nekünk magát, miért vetettétek meg az ajánlást?“ Erre elsőben is azt kell megjegyezmem, hogy Belgium magát nekünk nem ajánlotta ide; egy Nemzeti és törvényesen kifejezett kívánság

*) Kevéssé homályosok e' szavak. Belőlük legalább azt lehetne kihúzni, hogy Frantzia Ország nem fogja megengedni, hogy Orosz Orzágnak jussa volna a' Constitutional Lengyel Orzágnak Fejedelmével (ki történetből egyszersmind Orosz Tsászár) való viszszalkodásában fegyveresen belevatkozni.

sem jött e' részben Királyunkhoz, és így nem vethettük azt meg, a' mivelkínálva nem voltunk. De távol légyen én tőlem ama hazugmesterség, melly a' kérdésnek tulajdon állatját pusztá formá alá igyekszik elbujtatni. Azért is nyíltan megvallom, hogy a' Belgáknak nagy része ohajtja ez egyesülést, mellé teszem, hogy ezen egyesülés Belgiumra nézve hasznosabb és ítéletem szerint Európának nyugodalmára nézve szükségesebb mint Frantzia Országnak nagyságára nézve; de Európa e' részben — a' minn tsudálkoznom nem lehet — másképpen gondolkodik. Az idő és a' tapasztalás majd talán valaha jobbra tanítja Európát. Azonközben megvagnak a' régi elő-ítéletek. Ez az egyesülés fellármázna minden Monarchákat és népeket, kik a' nagy tsászárságra való emlékezettől elfoglalva vagynak; és ha ijedtében tsak egy is fegyvert találna ragadni, oda lenne Európa békessége. Így állván a' dolgok, mit kellett Belgium követeinek mondani? egyebet mint: Ti örökös fejedelmet akartok magatoknak választani, és arra jussotok is vagyon, de el ne felejtsetek e' választásban, mivel tartoztatok Frantzia Országnak, ki benneteket oltalmazott. Ha már egyszer övéi nem lehetek, ne adjátok magatokat vetélkedőihez, se olyan Hertzeget ne válasszatok; kinek pusztá neve a' roszzs akarataknak és fekete fortélyoskodásnak örökös palástja lehetne. — Itt azt a' szemre-lányást kell hallanunk: „Ti szüntelen a' Nem-avatkozás principiumát hordjátok szátokban, 's mit tsináltok ti magatok? Hát nem beleavatkozás e' az, hogy a' Hollandusoknak és Belgáknak nyakába a' fegyverszűnést odavetitek, és ha szót nem fogadnak, egész Európának haragjával fenyegetitek; és a' Belgáknak szabadságát a' Fejedelem választásban megszorítjátok?“ — Az első pontra néz-

ve, megesmérem, hogy az ellenvetés helyes volna a' Hollandusoknak, annak a' régi független népnek nevében téve, de a' Belgákéban megfoghatatlan. Belgium mindenkor más hatalmasabb Országé volt, független soha sem volt. Most lép fel először a' világba azzal a' kívánsággal, hogy Európa független Familiái között helyet nyerjen. Frantzia Ország örül ennek az eltökélésnek, hathathatosan pártját fogja a' Londoni Conferentzián, és Európa elesméri Belgium függetlenségét, de az alatt a' feltétel alatt, hogy ezentúl hasztalan hartzokban vér ne folyjon. Beleavatkozás ez? Beleavatkozni annyit tézzen mint fegyveres erővel kényszeríteni. Mikor 1737-ben Burkus Ország béütött Hollandiába, hogy a' Helytartó familiáját ott vissza állítsa: akkor beleavatkozott Burkus Ország Hallandia dolgába. Hasonló beleavatkozás fenyegette Belgiumot 1851-ben; 's kinek köszönheti, hogy meg menekedett tőle? azt Belgium jól tudja, tudják érdemes ellenkezőim is. — A' választás szabadságának megszorítására nézve, méltatlan a' szemrevetés. Frantzia Ország Belgiumtól költsönös jó indulatot kíván. Sok e' az, ha mi, kik annyit tettünk mellette, azt kívánjuk viszonzásban, hogy földjét ne hagyja a' mi belső bátorságunkat háborgatható ravaszkodásoknak kohává lenni? — De itt Uraim attól félek, hogy meszszetávozok, a' Jövendőnek ama kérdéseibe, mellyekre nézve az okosság a' Király Ministereinek a' legnagyobb tartózkodását tézsi kötelességeké. — Elég légyen azért bérekesztésül ismételni, hogy Lajos Filep Király Politikája a' békességet akarja, de bár mi történjék is, bennünket készületlen nem talál.“ (Nagy tetszés) —

A' Jan. 28-iki Ülésben folytattatak a' külső politika felől való vitétasok. Beszélők valának: Cunin-Gridaine,

Marsal Soult, Bignon, General Sebastiani, Gróf Laborde, General Lafayette 's a t. Madier-Montjau Úr megújította General Lamarquenak az azelőtti napi sürgetését a felől, hogy 1) adattassanak elő minden Papirosok, mellyek a' Belgiumi dolgokat illető alkudozásokra tartoznak. 2) adják elő a' Háznak a' Ministerek mitoda eszközök által szándékoznak Lengyel Országot az ötlet fenyegető végromlástól megmenteni? — De e' javallat meghallgatást nem talált; és midőn végre az Elölülő kérdésbe tenné: akarja e' a' Ház a' Vítatásokat tovább folytatni vagy bérekesztetni? a' tagok tsaknem egy akarral feállottak a' bérekesztés mellett.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Jan. 31-kén. A' Fő Vezér Hertzeg Radzivil elúta az táborhoz. — Az Országgyűlést Jan. 26, 27, 28 és 29-dik napjain a' legfőbb Országgló tisztségnek felállítása foglalatoskodtatta. A' legfőbb igazgatóságok egy Elölülőből és 4 tagokból áll, kik is a' Jan. 29-diki elegy Ülésben így választattak: Elölülővé Hertzeg Czartoryski Ádám, tagokká Niemojovski, Moravski, Barzykovski és Lelevel Urak.

Az Orosz táborról egyéb tudósítások nintsenek, hanem hogy még nem lépett be határunkba. General Diebits Jan. 15 kán Grodnoból egy Napiparantsolatot bocsátott katonáihoz, mellyben tudokra adja, hogy velek Lengyel Országra indul. Jan. 17-kén Bielskénél és 19-ikén Bialystocknál néhány regementjeit megmustrálta. — Cesarevits Nagyherceg Grodnoban vagyon, Febr. 6-ikára váratik Bialystockba.

Fő Vezér Radzivil a' Lovaseregeknek Kommandóját General Weis-

senhofnak adta. — Chlopiczki midőn meghallotta, millyen kedvetlen bényomást okozott a' Követekházában Cesarevitshez írott levele, megkérte Gróf Ledochovski Urat, hogy olvastatassa fel a' Tsászárhoz magához írott levelét. E' meg is történt Jan. 24-dikén elegy Ülésben, de annak felolvastatása után is nem leve kimentve sokaknak szemében, és Soltyk Román Ur különösen sürgette, hogy az Ex-Dictatort számadásra kell vonni. (Ezen levelet közölni fogjuk.)

Német alföldi Királyság.

Hága Jan. 28 kán. A' General-Statutok Jan. 20 kán összevgyűltek, és azolta naponként Üléseket tartanak. A' 25-diki Ülés igen nevezetes vala arról a' Külső Minister által felolvasatott Feleletről, mellyet a' Király a' Londoni Conferentziának Jan. 9-dik Protokolluma vételekor, az öt nagy Udvarok Meghatalmazottjainak válaszul küldött. A' többnek között benne a' következő hely jó elő: „E' szerént és minekutánna Ő Felsege megértene a' Londoni Conferentziának azon kívánságát, hogy a' szabad hajózás a' Skáldis vizén Jan. 20 dik napjáig újra visszaálltassék; valamint azt is megértene, hogy ezen kívánságnak nem tellyesítése az ő Hatalmasságotól ugy fog tekintetni mint Ellenek intézett ellenségeskedés, és hogy abban az esetben Ők feltartják magoknak a' szükségesnek találendő rendszabásoknak gyors elővétele: kinyilatkozatta a' Király, hogy Ő ezt a' szót „Ellenségeskedés“ az emlegetett Európai békesség feltartásának óhajításával megegyeztetni nem tudja, és ezt a' kívánságot a' melléje függesztett nyilatkozattal egyetemben úgy nézi mint beleavatkozást az Ő Királyi jussaiba és a' Hollandiai tartományoknak független-

ségébe, úgy nézi mint felforgatását a' Nemzetek jussainak, és mint a' mi meg nem férhet azzal a' barátsággal, melyet eddig az öt Udvarok Ő Fge eránt mutattak. Megfontolván mindazáltal, hogy egytellen egy Statustól, bár millyen ditsőséges légyen is annak történelmi emlékezeté, Európának megtérítésé a' Nemavatkozásnak igazi Systemájához várni nem lehet: elvégezte magában a' Király, hogy a' nagyobb Erőnek magát ellene ne szegezze, és a' Skáldis vízén való hajózásnak nézője maradjon, feltartván azomban jussát és forma szerént protestálván a' Conferentziának erőszakoskodása ellen."

Br ü s s z e l Febr. 5-kán. A' választás a' Nemzeti Gyűlésben megesett. Királyja Nemours Hertzeg választatott.

N a g y B r i t a n n i a.

London Jan. 29-kén. Hat első rangú hadihajók készíttik fel magokat Portsmouthban. A' Journalok nem győzik találgatni, hová és mi végre fognak azok küldtetni.

Irlandiából folyvást nyugtalanító tudósítások jönnek. — A' Vice Királyt Jan. 25-kén Dublinban, midőn lovagolni menne, egy tsoport nép környűlvén elsőben szitokkal köszöntötte, azután sárral és kövekkel meghajigálta, úgy hogy alig tudott tőlök megmenekedni palotájába, hová a' néptsoportnak kiabálásai kísérték.

O'Connell pere Jan. 24-kén elkezdődött. Azt hiszik, hogy a' nagy Jury bűnösnek fogja társaival együtt mondani.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoli levelek szerént, Dec. 18-dikáról, a' fényes Porta igen

nagy hadi készüléteket tétel szárazon vízen. A' hadi hajós tárbán fekvő minden hajók felkészítetnek, hogy a' tengerre minél előbb kiszállhassanak. A' katona szedés újra elkezdődött és a' seregek szorgalmasan gyakoroltatnak a' fegyverben. Ezen készüléteknek tzelja tsak tsalálgatás szerént a' volna, hogy a' Seregek vagy Candiába vagy Patrassóba menjenek, de sokan mégis úgy vélekednek, hogy a' Portának más szándéka is lehetne, hogy t. i. ha Orosz Ország részére nem kedveznének a' mostani politikai változások, akkor ezt a' környűllállást a' maga hasznára fordítani megpróbálja.

Legújabb tudósítások.

Rendkívűlvaló alkalmatosság tegnap este azt a' tudósítást hozta Bétsbe, hogy az Orosz tábor elkezdette hadi munkálódásait Lengyel Ország ellen, Febr. 5-dikén. Grodek-Nadbrzenyn keresztül 1000 Kozák ment által's bérubieszowba, és számos gyalogságból álló seregosztály rontott be Uscilugon keresztül (a' Bűg vize mellett.) — Azokról a' helyekről, mellyek Galitzia határától távolabb esnek, természetesen, még tudósítások nem jöhettek.

M a g y a r O r s z á g.

A' Posonyi Ujság ícja, Febr. 7-dikéről, hogy az idő egynehány nap óta meglágyulván, az nap reggel a' jég ottan megindult és minden kártétel nélkül elment, de 10 óra tájban sűrűn kezdett a' jég lefelé tolni, annyira, hogy estvel 6 órakor ismét megállott. A' Duna vize magassága ekkor 11 lábnyira neveskedett; és a' Duna jobb partját nagy részént elöntötte.

J e l e n t é s e k.

**Könyváros Wigand Ottónál Pesten
megjelent:**

S A S

vegyes tárgyú

I R A T O K

az olvasni és tudni méltó minden ágaiból.

Több tudósokkal egyesülve kiadták

Thaisz és Cserneczky.

I. Kötet. Tsínos borítékba kötve. Három kötet előfizetési ára 2 for. p.péNZ.

F o g l a l a t :

A' frantzia akademiákról vagy tudós társaságokról. Super. Kis János. — Nellinek. II. — Vilma. Devetseri Gyula. — A' Homoeopathika Angliában. A. Balogh Pál. — Hazafiúi javalatok. F. — Thaisz András. Horvát Jó'sef Elek. — Valóság. Cs. — Dumont, vagy a' Keresztyének raboskodása Algirban. Edvi Illés Pál. — Az oroszlan és kölyke. Mese. Bóta János. — A' Kávénénikék. Fő Hadnagy Kiss Károly. — Epigrammák. L. F. K. — Mind lelkünk, mind testünk egészséges legyen. — Gondolatok. Th. — A' magyar törvény némelly elsőbbségeinek vonásai, V. Ferdinand Király megkoronáztatása alkalmatosságára, mint egy szó a' maga idejében. Thaisz András. — A' fűrj és a' kanári madár. Mese. Th. — Pope próbája a' kritikáról. Super. Kis János. — Bútszó. Hamvai. — A' kesergő leánya. Cs. — Árva violák. Hamvai. — Egy farkasnak epítaphiuma. — Néhaj professor Vályi Nagy Ferentz rövid életírása. — Ujabb példája a' Tótok magyar hazafiúságának. K. P. — Ó. Budai határon újonnan felfedezettett régiségek. K. P. — Epigrammák. L. F. K. — Erdélyi kor-

mányszéki tanátsos Felső - Szálláspataki Kenderesi Mihály élete. — Magyar régiség. Bethlen Gábor levele a' török musztihoz. Közli Thaisz András. — Napkeleti jeles mondások.

Ezen bötartalmú foglalathól átlátják a' TT. Olvasók, hogy a' Sas a' literatura és szép művészségek minden tárgyaira kiterjeszkedik, 's töljja mind ezek kimívelése. Kész a' jót, a' szépet itt vagy amott öszvegyűjteni 's honja tsínosodásán munkálkodni egész erejéből. Lelkes bátorság, állandóság, igazság jelszava; ohajtása pártfogók, olvasók; kérelmesegéd munkásság Minerva 's Apolló kedveltjeitől.

A' honorariumot 20- váltó ftal egy egy nyomtatott ívért minden kötetnek megjelentével azonnal kifizeti a' tulajdonos; 400 váltó forint pedig azon írásbeli foglalathoz megjutalmazásául van letéve, mellyet 12 egymás után kijövendő kötetben a' TT. Előfizetők legjobbnakítélnék. Ez eránt a' 12-dik kötet megjelentekor bővebb tudósítás következendik. 5 kötetnek előfizetési ára a' 5-diknek kijöttéig 2 for. peng. péNZ., ezután 3 fra peng. péNZ. fog emelteni.

Pesten Jan. 16. 1851.

Wigand Otto.

A' péNZ folyamat Feburárius' 10-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	921/2
Az 1820-béli sorsosok,	170 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	117 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 49 3/4 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1017 for. ton-Conv. PéNZben.	

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 275.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse. Nro 755.)